

Voorbeschouwing. Met Froome, Quintana en Contador krijgen

Het kan een spannende Ronde van Frankrijk worden, maar dan moet heel Europa of de hele Spaanssprekende wereld samenspannen tegen de Britse machine van Sky. Want anders rijdt Vroom-Froome simpelweg naar zijn derde overwinning. Voor hetzelfde geld zit na het eerste Pyreneeën-weekend nog evenveel spanning in deze Tour als lucht in een lekke band.

HANS VANDEWEGHE

Voor het eerst staan de drie beste groteronde-winnaars van de laatste vijf jaar samen aan de start van de Ronde van Frankrijk, de zwaarste wielervedstrijd, de zwaarste sportwedstrijd tout court. Aan de start een dunne favoriet, een oudere uitdager en een klein klimmer. Chris Froome, Alberto Contador en Nairo Quintana beloven ons bergop en in de tijdritten te zullen vernieuwen met een spervuur aan aanvallen, tactische zetten, sluwe combinaties of gewoon met watts op overschot.

Dit is een bijzondere Tour, die doet denken aan die van 1998. Toen die van start tot eind in Ierland om de concurrentie met het aan de gang zijnde wereldkampioenschap voetbal uit de weg te gaan. Het liep slecht af voor die Tour: niet alleen werd het halve peloton van de race gezet of stapte het zelf op na de ontmaskering van soigneur Willy Voet, maar de Franse nationale elfschopte het tot de finale van de wereldcup en won die ook. De Tour verdween naar de gerechtelijke paginas en stelde sportief niets voor.

Ook zonder dopingschandaal behoorde een herhaling van dat scenario tot de mogelijkheden, maar dan moet Frankrijk midden volgend week toch eerst voetballend voorbij Italië of Duitsland. Als Les Bleus de finale spelen in het Stade de France op 10 juli, zal de eerste week van de Tour in een soort achterkamertje worden beleefd. Het is niet anders: het circus van de fiets kan niet meer concurreren met Koning Voetbal.

Spektakel

Eerst de wedstrijd zelf. De parcoursbouwer heeft gezien dat Chris Froome in een traditionele Tour de France met vlakke tijdritten en aankomsten bergop na lange slopende etappes nauwelijks te kloppen is. Een wedstrijd waarin de pure fysiologie het haalt op de kunst van het koersen, en de waarden van de vermogensmeters de inhoudslag voorspellen, daar houden de organisatoren niet van. In het bijprogramma niet als de winnaar geen Fransman is.

En dus is het parcours een beetje anders dan andere jaren. Er zijn niet al te veel tijdritkilome-

ters (37 en 17 km) en de tijdritten met veel bergop zijn niet ongunstig voor de Colombiaanse bergklimmer Quintana. Net als de vier ritten met een aankomst op een col of een top, waaronder in de twaalfde etappe op de Quatorze Juillet de mythische Mont Ventoux, en dan hebben we vier dagen eerder de zware klim naar Arcalis gehad in Andorra. De bergritten zijn in de derde week in de Alpen ook compact, waardoor de aanvallen is bevoordeeld. Vier potentiële aankomsten boven op een helling eindigen daar niet, maar worden gevolgd door een laatste afdaling, de ene keer al langer dan de andere. Een voorspelling: in de afdalingen worden straks ongezogene fietsen genomen om tijdverlies goed te maken en gezien het voorspelde lawakelweer... de rest kunt u zelf invullen. De Tour begint steeds meer op de Giro te lijken;

als het maar spektakel oplevert.

Dat spektakel, circus kan ook, wordt meteen al verwacht in de eerste etappes in het winde- rige en als nat aangekondigde Normandië, waar stuurmanskunst en koersinzicht cruciaal zullen zijn en waarin veel, heel veel, zal worden geval- len. Wat dat betreft lijkt deze Tour in zijn aan- loop een beetje op die van 2014. Toen vielen drie smaakmakers in de eerste helft van de wedstrijd weg: Mark Cavendish, Chris Froome en Alberto Contador haalden Parijs niet, deels ook door eigen schuld.

Vincenzo Nibali bleef overeind en won. Hij is er na zijn overwinning in de Giro van dit jaar opnieuw bij. Net zo gek als Alberto Contador vorig jaar. Hij won toen de Giro zonder één rit te winnen en trok in één ruk door naar de Tour, waar hij zich zegende en vijfde werd. Die fout

Een onbekende factor is de brexit en de houding van het publiek tegenover Sky. Dat team dreigt nu te worden overgoten met bier en/of urine of minimaal te worden beschimpt door alle Europeanen

Tour 2016 uniek trio aan de start**Chris Froome**

31 jaar
1,85 meter
66 kilogram
Team Sky
27 koersdagen
won 2x Tour

Nairo Quintana

26 jaar
1,67 meter
59 kilogram
Movistar Team
28 koersdagen
won 1x Giro, 2x Tour,
3x Vuelta

Alberto Contador

33 jaar
1,75 meter
62 kilogram
Tinkoff
33 koersdagen
won 2x Giro, 2x Tour,
3x Vuelta

© PHOTO NEWS AFP

maakt hij dit jaar niet meer, maar of die her- wonnen frisheid zal volstaan, is hoogst twijfel- achtig. 'Alberta' - zo noemt zijn baas Oleg Tinkov hem - lijkt over zijn top.

Een kaars die uitgaat

Sky heeft de sterkste formatie, een falanx ex- clusief gericht op de ondersteuning van kopman Chris Froome. Bij Movistar rijden ze voor Nairo Quintana, maar wil Alejandro Valverde ook een prijsje pakken en in de bende van Tinkoff wonen overwinning in de Ronde van het Baskenland, maar in de Dauphiné moest hij Chris Froome lossen op de lange hellingen. Froome won die Dauphiné nadat hij eerder al de Herald Sun Tour op zijn naam had geschre- ven. Nairo Quintana ten slotte won de Ronde van Catalonië en de Ronde van Romandië. Dan is er nog BMC, waar Greg Van Avermaet graag een ritje zou winnen en Richie Porte voor de eindoverwinning gaat. Hij lijkt geen winnaar, omdat hij altijd wel een jaar sans heeft, maar kon wel Froome bijhouden in de laatste

strijd te controleren. Maar dan nog zal deze Tour uiteindelijk worden beslist op een helling in een strijd van man tegen man, van watts tegen nog meer watts en minder kilo's tegen nog minder kilo's.

Alberto Contador begon het jaar goed met een overwinning in de Ronde van het Baskenland, maar in de Dauphiné moest hij Chris Froome lossen op de lange hellingen. Froome won die Dauphiné nadat hij eerder al de Herald Sun Tour op zijn naam had geschre- ven. Nairo Quintana ten slotte won de Ronde van Catalonië en de Ronde van Romandië. Dan is er nog BMC, waar Greg Van Avermaet graag een ritje zou winnen en Richie Porte voor de eindoverwinning gaat. Hij lijkt geen winnaar, omdat hij altijd wel een jaar sans heeft, maar kon wel Froome bijhouden in de laatste

Dauphiné. Afwachting dus. Dat soort gasten maakt deze Tour zo bijzonder. Zij zullen de bommetjes gooien op plaatsen waar de favorie- ten dat liever niet hebben. Dat geldt ook voor Thibaut Pinot en Romain Bardet, maar met de Fransen in de koers is het zoals met de Engelsen in het voetbal: veelbelovend, maar al te vaak gepatenteerde losers als het licht helemaal uitgaat.

Bij Chris Froome gaat het licht ook uit, maar dan als een kaars. Vorig jaar leek hij even te kra- ken in de voorlaatste rit naar l'Alpe d'Huez, maar niemand die beter weet wat er in zijn energiedepos in de spieren nog aan brandstof verschoten zit en hoe die aan te vullen. Dus overleefde Froome die rit. Dit jaar is er een iden- tieke voorlaatste etappe naar Morzine. Alleen moet ultiem nog worden afgedaald van de Col

de Joux Plane en daarvan zegt Lucien Van Impe in een Tour-bijlage dat het een levensgevaarlijke afdaling is. Spektakel vóór alles.

Vrijdag 8 juli wordt een cruciale dag. Dan duikt het peloton Les Hautes-Pyrénées binnen en ligt de streep op 7 kilometer na de top van de Col d'Aspin. Zeven dagen lang is aan hoge snel- heden gereden over heuvels en door dalen en daar doemt dan ineens na 150 kilometer de Aspin op, allesbehalve een loertje. Wel een kolfje naar de hand van de troepen van Froome, die ongetwijfeld die bruuske overgang hebben getraind. Was hij Armstrong en zijn ploeg US Postal geweest - en dat zijn ze allereerst een beetje - dan reden ze daar al de tegenstand uit de wie- len en probeerden ze het verschil te maken, zoals vorig jaar naar La Pierre Saint-Martin. Alleen lag toen de aankomst op de top en volg- te nu nog een korte afdaling. Een Tour voor waaghalsen, zowel in de aanval bergop als in de afdaling daarna, dat wordt het.

De Britse vijand

Een onbekende factor is de brexit en de houding van het publiek tegenover het Team Sky. De mooi geschilderde zwart-blauw-witte outfit, die werke vorig jaar al daling op de zenuwen van de Fransen, dat zal nu niet minder zijn. Maar nu dreigen ze ook te worden overgoten met bier en/of urine of minimaal te worden beschimpt door alle Europeanen. Vergis u niet, op de flin- ken van de hellingen gebeuren buiten het zicht van de camera's en de jury soms rare dingen.

Een terugkerend item wordt alvast het Franse ongeloof met betrekking tot alle presta- ties die de Franse renners overleugden. Dat wordt dit jaar extra in hand geverkt door de verschijning van het boek *Le Cycliste Masqué*, dat op deze pagina's nog aan bod zal komen. In dat boek verhaalt een anonieme wielrenner - wellicht meer dan één - samen met de over- mijdelijke Antoine Vayer (een trainer bij Festina in 1998 en nu columnist bij *Le Monde*) over het deels geheime leven van het peloton. Al meteen in de inleiding wordt brandstof gemaakt van het Britse systeem door Tour-winnaar Bradley Wiggins van onmogelijke prestaties te beschul- digen. De toon is daarmee alvast gezet.

Aangezien Chris Froome nog steeds op zijn fiets zit als onze postbode toe die nog met een fiets kwam en hij er op het eerste gezicht niet zo erg voor leek geworden en eveneens te re- dert, mag u zich aan een niets ontziende cam- pagne van halve en hele instituties en beschul- digingen verwachten. Waarom ook niet: zonder al te zwartmaken zou de koers niet half zo plezierig zijn.

Met de Fransen in de koers is het zoals met de Engelsen in het voetbal: veelbelovend, maar al te vaak gepatenteerde losers als het licht uitgaat